

Spørgsmaal. Fra Ministeriets Side ansaa man sig for berettiget til at ophæve Afgiften uden Vederlag, men efter at der har været ført længere Forhandlinger, er altsaa det Forslag fremkommet, som her foreligger til Vedtagelse af det høje Ting, og som efter min Mening ikke gaar for vidt med Hensyn til Erstatning overfor Aalborg, snarere omvendt, men som jeg desuagtet vil anbefale, idet vi derved naa til at faa de Afgifter, som nu hvile paa Limfjordssejladen, ophævede.

Jeg tror, at Aalborg Havn med det Vederlag, den faar, dels igennem, at den faar Lov til indtil 1910 at opkræve Afgiften uforandret som hidtil, hvorigennem den bliver i Stand til at afdrage nogle af de Forpligtelser, den har paataget sig, og dels gennem Tilskuddet fra Statskassen paa 50,000 Kr. til Afdrag paa det Beløb, den nu har til gode ved Hals Havn, vil kunne blive i Stand til at overtage og vedligeholde de Forpligtelser, den nu har, uden at behøve at opkræve denne Afgift. Jeg tror, at man paa den Maade vil imødekomme alle Parter, ogsaa Byerne ved Limfjorden, som ønske Afgiften ophævet. Jeg tror, det er en Ordning, som begge Parter kunne være tjente med, selv om jeg, som sagt er af den Mening, at der vilde have været Billighed i, at Aalborg Havn havde erholdt et noget større Vederlag end det, dette Forslag hjemler.

N. Andersen: Ogsaa jeg kan ganske tiltræde de velvillige Udtalelser, der ere fremkomne fra de forskellige Sider om det foreliggende Lovforslag. Jeg erindrer fra den Tid, jeg sad i Udvalg med ærede Medlemmer angaaende Limfjordens Uddybning, at det var et Ønske, der var meget stærkt fremme, saavel fra Repræsentanterne fra Limfjordsbyernes Side, som blandt Medlemmerne i det paagældende Udvalg, at faa den paagældende Afgift ophævet. Og nægtes kan det heller ikke, at denne gamle og gammeldags saakaldte Baakeafgift i Virkeligheden har overlevet sig selv. Det er paa Tide at faa den afskaffet. Selv om det ikke kan siges at være nogen videre stor Byrde, der gennem denne Afgift lægges paa de ovenforliggende Limfjordsbyer, er det dog ganske sikkert en Afgift, der ikke hører hjemme i vor Tid. Skulde jeg udtale noget Ønske om en Forandring i det foreliggende Lovforslag, skulde det ene og alene være, om Terminen ikke kunde gøres noget kortere end de foreslaaede 5 Aar. Eller med andre Ord, om

den trufne Overenskomst ikke kunde træde i Kraft noget tidligere end den 1. April 1910. Det vilde ganske sikkert være samtlige paagældende, altsaa Limfjordsbyerne og navnlig Købmændene, ganske overordentlig kært.

Jeg kan ikke undlade her for mit Vedkommende at udtale, at det forekommer mig ikke, at Aalborg høster uberettiget Fordel ved den forholdsvis lille Erstatning, som til sin Tid skal udbetales paa 50,000 Kr. Den ærede første Taler sagde heller ikke, at Aalborg vilde høste uberettigede Fordele, og dog var han af den Mening, at der maaske kunde tvistes om, hvorvidt der tilkom Aalborg dette Beløb eller ikke. Juridisk set er det maaske tvivlsomt, men moralsk set er det min Overbevisning, at man ikke vil kunne slippe bort fra denne gamle Afgift uden ved en Overenskomst eller Ekspropriation, og saa er det dog naturligt at benytte Overenskomstens Vej.

Jeg vil i Tilslutning til den sidste ærede Taler sige, at ogsaa jeg vil gerne her udtale min Anerkendelse af, jeg kan næsten sige min Beundring for den Dygtighed og Raskhed, hvormed Aalborg Kommune i sin Tid imod, hvad der blev paa-staaet af alle saakaldte sagkyndige, tog fat paa at uddybe Hals Barre. Jeg erindrer meget vel, at der fra de sagkyndiges Side, fra Vandbygningsvæsenets Side og saa godt som fra alle deres Side, som mente at forstaa sig paa disse Ting, blev udtalt en stærk Skepsis med Hensyn til Nyttens af de Foranstaltninger, som Aalborg Kommune vilde foretage den Gang. Alle saakaldte sagkyndige troede ikke, at det vilde lykkes Aalborg, selv med Opofrelse af betydelige Summer, at tilvejebringe en syn-derlig bedre Indsejling til Limfjorden. Man stillede sig, med andre Ord, overordentlig tvivlende overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt Uddybningen af Hals Barre kunde holde sig nogenlunde fri for Tilsanding. Imidlertid saa Aalborg Kommune selvfølgelig først og fremmest sin egen Interesse — og det er jo naturligt, at en Kommune først ser paa sin egen Interesse — ved at løbe Risikoen og forsøge at skaffe sig en bedre Indsejling. Da det saa efterhaanden viste sig, at de mange Spaadomme om Tilsanding ikke holdt Stik, gik Aalborg resolut videre, dels for Limfjordsbesejlingens, og dels, men først og fremmest, for sin egen Skyld. Og nu er det kommet dertil, at Fartøjer med 20 Fods Dybgaende uden Vanskelighed kunne besejle Hals Barre. Det er en saa enorm Fordel for Sejladen